

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2026 m. vasario 3 d. Nr. 21RE-
(AG-1000/06-2025)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės, Ingos Morkvėnienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Žydrūno Plytniko,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. X. skundą atsakovei akcinei bendrovei „Regitra“ dėl akcinės bendrovės „Regitra“ sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas X. X. (toliau – pareiškėjas) skundu Komisijos prašo panaikinti akcinės bendrovės (toliau – AB) „Regitra“ 2025 m. rugsėjo 16 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl atsisakymo išduoti vairuotojo pažymėjimą“ (toliau – ir Sprendimas) kaip neteisėtą ir nepagrįstą, ir priimti naują sprendimą, atitinkantį teisės aktus.

Pareiškėjas paaiškino, kad 2025 m. balandžio 9 d. pradėjo procesą dėl vairuotojo pažymėjimo keitimo. Tuo metu buvo paprašyta pateikti tarptautinį vairuotojo pažymėjimą ir nacionalinį vairuotojo pažymėjimą, kurie buvo pateikti ir jokių pretenzijų iš AB „Regitra“ nebuvo. Pareiškėjas vairavimo teorijos egzaminą išlaikė 2025 m. balandžio 25 d., o praktikos – 2025 m. liepos 30 d. Pareiškėjas 2025 m. rugsėjo 16 d. AB „Regitra“ Vilniaus filiale (Lentvario g.) pateikė prašymą pakeisti Alžyre išduotą vairuotojo pažymėjimą į Lietuvos Respublikos vairuotojo pažymėjimą. Kartu su prašymu buvo pateiktas Nacionalinis Alžyro vairuotojo pažymėjimas ir jo vertimas į lietuvių kalbą, Tarptautinis vairuotojo pažymėjimas, išduotas Alžyre pagal 1968 m. Vienos konvencijos 7 priedą ir kiti reikalaujami dokumentai. AB „Regitra“ darbuotojai žodžiu atsisakė priimti dokumentus, nurodydami, kad Alžyras yra ratifikavęs 1949 m. Ženevos konvenciją dėl kelių eismo ir todėl 1968 m. Vienos konvencijos dėl kelių eismo tarptautinis pažymėjimas netinka. AB „Regitra“ darbuotojas patvirtino, kad anksčiau šis pažymėjimas buvo priimamas iš Alžyro piliečių, bet 2025 m. gegužės 19 d. pasikeitė įstatymas ir dabar tikrinama, ar šalis pasirašė konvenciją, kurios pažymėjimą išduoda. AB „Regitra“ darbuotojas patarė kreiptis į Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministeriją (toliau – VRM) prašant išimties, kadangi vairuotojo pažymėjimo keitimo procesą pareiškėjas pradėjo prieš įstatymo pakeitimus.

Pagal AB „Regitra“ darbuotojo patarimą, pareiškėjas 2025 m. rugsėjo 25 d. parašė oficialų laišką VRM, kuri 2025 m. spalio 27 d. atsakymu Nr. (duomenys neskelbtini) patvirtino, kad 2025 m. gegužės 19 d. įsigaliojęs Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2025 m. gegužės 13 d. įsakymas Nr. 1V-312 „Dėl Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2008 m. rugsėjo 10 d. įsakymo Nr. 1V-328 „Dėl Motorinių transporto priemonių vairuotojo pažymėjimų išdavimo taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo“ nelietė Ženevos ir Vienos konvencijų nuostatų, o tik panaikino 1926 m. Konvencijos nuorodą. VRM taip pat įpareigojo AB „Regitra“ išduoti oficialų 2025 m. rugsėjo 16 d. atsisakymą ir jo priežastį. Nepaisant šio išaiškinimo, kai pareiškėjas 2025 m. spalio 28 d. dar kartą

pateikė tuos pačius dokumentus, AB „Regitra“ juos priėmė, tačiau po to atsisakė tęsti keitimą, šį kartą davusi spausdintą atsisakymą su nuoroda į tą patį Motorinių transporto priemonių vairuotojo pažymėjimų išdavimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2008 m. rugsėjo 10 d. įsakymu Nr. 1V-328 „Dėl Motorinių transporto priemonių vairuotojo pažymėjimų išdavimo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), 41 punktą.

Šio apsilankymo metu darbuotojai vis keitė atsisakymo priežastis ir žodžiu pateikė tris skirtingas priežastis: 1. kad tarptautinis pažymėjimas galioja dvejus metus, nors, jų teigimu, turėtų galioti vienerius (1968 m. Vienos konvencijos 7 priedo reikalavimai to nepamini); 2. kad Alžyras nėra 1968 m. Vienos konvencijos narė, bet 1949 m. Ženevos konvencijos narė; 3. galiausiai buvo pranešta, kad sprendimas priimtas ne todėl, kad įstatymas pasikeitė, bet pasikeitė nurodymai iš jų vadovybės pradėti tikrinti, ar šalis pasirašiusi tam tikrą konvenciją. Taigi, rašytiniame atsisakyme nėra viena iš šių priežasčių nebuvo nurodyta – jame tik bendra formuluotė, kad nepateiktas tarptautinis vairuotojo pažymėjimas, atitinkantis vieną iš nurodytų priedų. Pareiškėjo prašymu paaiškinti atsisakymo pagrindą raštu, AB „Regitra“ vadovas atsisakė, motyvuodamas tuo, kad naudojami automatiniai sprendimo priėmimo pasirinkimai sistemoje. Pažymėtina, kad identiško formato Alžyre išduoti vairuotojo pažymėjimai anksčiau buvo priimami ir keičiami kitų asmenų iš Alžyro atvejais. Be to, pareiškėjo dokumentai buvo priimti pradedant laikyti vairavimo egzaminus, todėl vėlesnis sprendimas atsisakyti keisti pažymėjimą pažeidžia teisėtų lūkesčių principą.

Pagal Taisyklių 41 punktą, reikalaujama, kad pateiktas tarptautinis vairuotojo pažymėjimas atitiktų Ženevos konvencijos 10 priedą arba Vienos konvencijos 7 priedą, tai yra – pažymėjimo formą ir turinį, o ne šalies, kuri jį išdavė, narystę konvencijoje. Konvencijos 7 priede taip pat nurodytas pažymėjimo galiojimo terminas, todėl argumentas dėl dvejų metų galiojimo yra nepagrįstas. Taip pat, pagal Taisyklių 42 punktą, jei kyla abejonių dėl trečiojoje šalyje išduoto pažymėjimo autentiškumo, AB „Regitra“ privalo kreiptis į atitinkamos valstybės instituciją per Užsienio reikalų ministerijos Konsulinį departamentą. Ši procedūra nebuvo atlikta, todėl darytina išvada, kad AB „Regitra“ Sprendimas buvo priimtas neteisėtai, be aiškaus teisinio pagrindo ir pažeidžiant procedūrinius reikalavimus.

Atsakovė AB „Regitra“ atsiliepiu į pareiškėjo skundą prašo bylą nutraukti.

AB „Regitra“ paaiškino, kad nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo administracinę bylą nutraukti, nes pareiškėjo skundas buvo priimtas praleidus nustatytus jo padavimo terminus ir pareiškėjas nepateikė objektyvių aplinkybių, pagrindžiančių praleisto termino atnaujinimą. Pareiškėjas skundu ginčija AB „Regitra“ 2025 m. rugsėjo 16 d. Sprendimą bei prideda skundžiamo Sprendimo kopiją, išduotą 2025 m. spalio 28 d. Prie skundo prideda prašymą pratęsti terminą bei nurodo neteisingas faktines aplinkybes, iš kurių, viena ta, kad atsisakymas išduoti vairuotojo pažymėjimą buvo žodinis. Šią aplinkybę bando grįsti VRM įpareigojimu išduoti pareiškėjui rašytinį sprendimą. Skundžiamas Sprendimas pareiškėjui buvo įteiktas tą pačią dieną išnagrinėjus pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 16 d. prašymą Nr. (*duomenys neskelbtini*) išduoti vairuotojo pažymėjimą. AB „Regitra“ įgaliotas darbuotojas, nagrinėdamas pareiškėjo prašymą, vadovavosi Taisyklių 23 punkto nuostatomis. Kaip matyti, Taisyklės AB „Regitra“ suteikia teisę sprendimus dėl vairuotojo pažymėjimo priimti per 3 dienas, tačiau paprastai tokie prašymai išnagrinėjami tą pačią dieną ir sprendimai priimami ir įteikiami pareiškėjams taip pat tą pačią dieną. Pareiškėjo atveju, įgaliotas darbuotojas, įvertinęs, kad pareiškėjo pateiktas turimas Alžyre išduotas tarptautinis vairuotojo pažymėjimas neatitinka Ženevos konvencijos reikalavimų, išspausdino prašymą, kurį pareiškėjas pasirašė, išspausdino skundžiamą Sprendimą, kurį pasirašė (įgaliotas darbuotojas) bei skundžiamo Sprendimo originalą įteikė pareiškėjui, o kopiją įkėlė į Dokumentų skenavimo ir saugojimo informacinę sistemą (toliau – DOKIS). Tai, kad skundžiamas Sprendimas pareiškėjui buvo įteiktas 2025 m. rugsėjo 16 d. patvirtino ir Rytų Lietuvos klientų aptarnavimo centro Vairuotojų pažymėjimų išdavimo Komandos vadovas (*duomenys neskelbtini*) 2026 m. sausio 10 d. Tarnybiniame pranešime, kuriame nurodo, kad pareiškėjui buvo paaiškinta, jog jo turimas Alžyre išduotas tarptautinis vairuotojo pažymėjimas yra išduotas pagal 1968 m. Vienos konvenciją ir nėra tinkamas vairuotojo

pažymėjimo keitimui, nes Alžyras nėra pasirašęs ir ratifikavęs šios konvencijos. Atsakovė taip pat pateikė rašytinį atsakymą VRM į raštą, kurį pareiškėjas pridėjo prie skundo, kuriame nurodė, kad skundžiamas Sprendimas buvo įteiktas. Taip pat nurodė, kad įteiktas priimtas Sprendimas yra pagrįstas nustatytomis taisyklėmis ir lieka galioti, kadangi pareiškėjas nepateikė naujų dokumentų; papildomai dar kartą pareiškėjui Sprendimas nebus siunčiamas.

Atsakovė nesutinka su pareiškėjo teiginiais, kad skundžiamas Sprendimas pareiškėjui nėra aiškus. Pažymi, kad atsakovė pareiškėjo atžvilgiu yra priėmusi tris sprendimus, kuriais atsisakyta išduoti lietuvišką vairuotojo pažymėjimą, t. y. 2025 m. liepos 30 d. Nr. (*duomenys neskelbtini*), skundžiamą Sprendimą ir tą pačią dieną, t. y. 2025 m. rugsėjo 16 d. kaip ir skundžiamas Sprendimas dar kitą sprendimą Nr. (*duomenys neskelbtini*). Visuose sprendimuose nurodytas Taisyklių 41 punktą, taip pat išaiškinta jų apskundimo tvarka, tačiau per įstatymo nustatytus terminus pareiškėjas ja nepasinaudojo. Teismų praktikoje yra konstatuota, kad sąžiningumo, rūpestingumo ir atidumo imperatyvai yra siejami su reikalavimu aktyviai siekti savo pažeistų teisių gynimo (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2019 m. gruodžio 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-689-438/2019). Šis reikalavimas reiškia, kad pareiškėjas, siekdamas efektyviai ginti savo teises ir teisėtus interesus, turi domėtis jam teises pasekmes sukeliančiais sprendimais bei operatyviai ginčyti su jo teisių galimu pažeidimu susijusius valstybės institucijų veiksmus ar sprendimus. Atsakovė taip pat atkreipia dėmesį, kad pareiškėjas 2025 m. lapkričio 25 d. pateikė prašymą Nr. (*duomenys neskelbtini*) išduoti vairuotojo pažymėjimą, nes pareiškėjas nustatyta tvarka išlaikė kvalifikacinius egzaminus. Prašymas buvo tenkintas ir išduotas pradedančiojo vairuotojo pažymėjimas Nr. (*duomenys neskelbtini*).

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas administracinis ginčas dėl AB „Regitra“ 2025 m. rugsėjo 16 d. sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) „Dėl atsisakymo išduoti vairuotojo pažymėjimą“ teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. rugsėjo 16 d. prašymu Nr. (*duomenys neskelbtini*) kreipėsi į AB „Regitra“ Rytų Lietuvos klientų aptarnavimo centro Vilniaus padalinį, prašydamas išduoti vairuotojo pažymėjimą, nes ankstesnis vairuotojo pažymėjimas buvo prarastas.

AB „Regitra“ 2025 m. rugsėjo 16 d. sprendimu Nr. (*duomenys neskelbtini*) „Dėl atsisakymo išduoti vairuotojo pažymėjimą“ nurodė, jog, išnagrinėjęs pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 16 d. prašymą išduoti vairuotojo pažymėjimą Nr. (*duomenys neskelbtini*), vadovaujantis Taisyklių 23 punktu, priėmė sprendimą atsisakyti išduoti vairuotojo pažymėjimą, nes, vadovaujantis Taisyklių 41 punktu, pareiškėjas nepateikė 1949 metų Ženevos konvencijos dėl kelių eismo 10 priedo ar 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo 7 priedo reikalavimus atitinkančio tarptautinio vairuotojo pažymėjimo.

Pareiškėjas nesutinka su minėtu atsakovės AB „Regitra“ 2025 m. rugsėjo 16 d. Sprendimu ir vertina, kad jis buvo priimtas neteisėtai, be aiškaus teisinio pagrindo ir pažeidžiant procedūrinius reikalavimus.

Atsakovei atsiliepime vertinant, kad byla turėtų būti nutraukta Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – ir IAGNTĮ) 20 straipsnio 2 dalies 6 punkto pagrindu (kai paaikškėja, kad skundas (prašymas) buvo priimtas praleidus nustatytus jo padavimo terminus ir pareiškėjas neprašė termino atnaujinti), pirmiausia, Komisija sprendime pasisako dėl šio pagrindo neegzistavimo.

Vadovaujantis IAGNTĮ 8 straipsnio 1 dalimi, skundas Komisijai paduodamas per vieną mėnesį nuo individualaus administracinio akto paskelbimo arba įteikimo ar pranešimo apie viešojo administravimo subjekto veiksmus (atsiakymą atlikti veiksmus) suinteresuotai šaliai dienos.

Pagal IAGNTĮ 9 straipsnio 1 dalį, pareiškėjo prašymu Komisijos pirmininkas ar Komisijos pirmininko paskirtas kitas Komisijos narys skundo padavimo terminą gali atnaujinti, jeigu pripažįsta, kad jis praleistas dėl svarbios priežasties. Prašyme atnaujinti skundo padavimo terminą nurodomos termino praleidimo priežastys ir pateikiami praleidimo priežastis patvirtinantys įrodymai. Kartu su prašymu atnaujinti skundo padavimo terminą Komisijai turi būti paduotas skundas (IAGNTĮ 9 straipsnio 2 dalis). Vadovaujantis IAGNTĮ 9 straipsnio 3 dalimi, jeigu atsisakoma atnaujinti skundo

padavimo terminą, Komisijos pirmininkas ar Komisijos pirmininko paskirtas kitas Komisijos narys surašo motyvuotą sprendimą.

IAGNTĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundai paduoti. Tai ikiteismine tvarka administracinius ginčus viešojo administravimo srityje nagrinėjančiai Komisijai įstatymo leidėjo suteikta diskrecijos teisė.

Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai (žr., pvz., LVAT 2018 m. gruodžio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-854-624/2018, 2019 m. balandžio 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-224-438/2019). Kartu pažymėtina, kad, tai, kokias priežastis, dėl kurių buvo praleistas terminas, pripažinti svarbiomis, kokias – nesvarbiomis, paliekama teismo diskrecijai, atsižvelgiant į faktines konkrečios bylos aplinkybes (LVAT 2015 m. rugsėjo 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-889-525/2015). Sprendžiant klausimą dėl praleisto termino atnaujinimo yra atsižvelgiama į aplinkybes, kuriomis yra grindžiamas prašymas atnaujinti praleistus terminus, ar minėtos aplinkybės galėjo užkirsti kelią asmeniui laiku ir tinkamai realizuoti šią teisę, į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, taip pat, ar po to, kai minėtos aplinkybės išnyko, asmuo kreipėsi į teismą (Komisiją) per protingą laiko tarpą.

Bylos duomenys patvirtina, kad pareiškėjas kartu su skundu Komisijai pateikė ir Prašymą dėl termino skundai pratęsimo (buvo pateiktas susipažinti ir atsakovei), kuris pagal savo esmę yra prašymas atnaujinti skundo padavimo terminą (IAGNTĮ 9 straipsnio 2 dalis). Pareiškėjas 2025 m. rugsėjo 25 d. prašymu „Dėl vairuotojo pažymėjimo keitimo pagal tarptautines konvencijas“ kreipėsi į VRM, 2025 m. spalio 27 d. atsakymu Nr. *(duomenys neskelbtini)* VRM atsakė pareiškėjui ir AB „Regitra“, be kita ko, prašydama atsakovės pateikti pareiškėjui raštišką sprendimą. Pareiškėjas nurodė, jog 2025 m. rugsėjo 16 d. AB „Regitra“ neįteikė pareiškėjui sprendimo jo prašymo atžvilgiu, todėl 2025 m. spalio 28 d. pareiškėjui buvo įteikta ginčijamo Sprendimo kopija. Tuomet pareiškėjas pradėjo rengti skundą Komisijai ir 2025 m. lapkričio 19 d. jį išsiuntė Komisijai. Komisijos pirmininko pavaduotojos 2025 m. gruodžio 31 d. rezoliucija Nr. *(duomenys neskelbtini)* pareiškėjo skundas buvo priimtas nagrinėti po trūkumų pašalinimo. Taigi, skundo priėmimo stadijoje nebuvo priimtas Komisijos pirmininko pavaduotojos (tuo metu pranešėjos byloje) sprendimas, kuriuo būtų atsisakyta atnaujinti skundo padavimo terminą.

Tik atsakovei pateikus atsiliepimą su priedais (priedai Nr. 5 ir Nr. 6), paaiškėjo, kad pareiškėjas dar 2025 m. rugsėjo 16 d. gavo Sprendimą. Visgi VRM 2025 m. spalio 27 d. atsakymo Nr. *(duomenys neskelbtini)* į pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 25 d. kreipimąsi turinys („Pareiškėjas nepridėjo jokio „Regitros“ sprendimo. 2025-10-23 telefoninio pokalbio metu pareiškėjo atstovė informavo, kad raštiško „Regitros“ sprendimo nėra gavę“) patvirtina, kad pareiškėjas tuo metu nesuprato, jog Sprendimas jam buvo įteiktas dar 2025 m. rugsėjo 16 d., o iš byloje esančių duomenų matyti, jog pareiškėjas nuo prašymo Nr. *(duomenys neskelbtini)* pateikimo AB „Regitra“ dienos, t. y. nuo 2025 m. rugsėjo 16 d., ėmėsi aktyvių veiksmų, kreipėsi į VRM, konsultavosi, siekdamas apginti, pareiškėjo nuomone, jo pažeistas teises. Po to, kai gavo VRM atsakymą ir 2025 m. spalio 28 d. gavo skundžiamo Sprendimo kopiją, per 1 mėnesį kreipėsi su skundu į Komisiją (skundas užregistruotas Komisijoje 2025 m. lapkričio 19 d.).

Įvertinusi šiuo konkrečiu atveju susiklosčiusias aukščiau minėtas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad nėra pagrindo tenkinti atsakovės prašymą ir taikyti IAGNTĮ 20 straipsnio 2 dalies 6 punktą bei bylą nutraukti, jau vien dėl to, kad neegzistuoja viena iš būtinųjų sąlygų taikyti šią teisės normą, susietą su pareiškėjo prašymo dėl skundo termino atnaujinimo nepateikimu. Priešingai, toks pareiškėjo prašymas byloje buvo gautas skundo priėmimo proceso stadijoje ir skundas buvo priimtas nagrinėti. Komisijos vertinimu, termino atnaujinimas, skundo priėmimas nagrinėti šiuo konkrečiu atveju neprieštarauja teisinio saugumo principui, dėl kurio yra nustatytas procesinių terminų institutas. Pažymėtina, kad formaliai pritaikius įstatymą ir neatnaujinus skundo padavimo termino, nors pareiškėjas ėmėsi aktyvių veiksmų, siekdamas apginti jo teises ir interesus, šios bylos kontekste

būtų pažeista asmens teisė kreiptis dėl teisminės (šiuo atveju ikiteisminės) gynybos. Kaip yra nurodęs LVAT, formalus įstatymo normų taikymas, neįvertinus iš to kylančių pasekmių ir susiklosčiusios situacijos, nėra pateisinamas, teisėtas ar protingas (2025 m. spalio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-103-502/2025).

Toliau sprendime Komisija pasisako dėl ginčo esmės, įvertindama byloje nustatytas faktines aplinkybes ir ginčo teisinius santykius reglamentuojančių teisės aktų nuostatas.

Pagal VAI 3 straipsnio 4 punktą, įstatymo viršenybės principas, be kita ko, reiškia, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Lygiateisiškumo principas pagal VAI 3 straipsnio 6 punktą reiškia, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas administracinius sprendimus, turi atsižvelgti į tai, kad įstatymui visi asmenys lygūs, ir negali varžyti jų teisių ar teikti jiems privilegijų dėl jų lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės ir turtinės padėties, seksualinės orientacijos, išsilavinimo, religinių ar politinių pažiūrų, veiklos rūšies ir pobūdžio, gyvenamosios vietos ir kitų aplinkybių. VAI 3 straipsnio 9 punkte reglamentuojama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi, be kitų, ir objektyvumo principu, kuris reiškia, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs. Administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, administracinio sprendimo motyvai (VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktai).

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (teisės akto redakcija, galiojusi nuo 2025 m. rugpjūčio 1 d. iki 2025 m. gruodžio 31 d.) 10 straipsnio 13 dalies 3 punktu, užtikrindama eismo saugumą, AB „Regitra“ atlieka motorinių transporto priemonių vairuotojų registraciją (vykdo vairavimo egzaminavimą ir išduoda bei keičia motorinių transporto priemonių vairuotojų pažymėjimus, gražina teisę vairuoti motorines transporto priemones, tvarko Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių vairuotojų registrą). To paties įstatymo 13 straipsnio 9 dalyje, be kita ko, nustatyta, kad Lietuvos Respublikoje išduoto vairuotojo pažymėjimo nereikia turėti asmenims, turintiems Europos Sąjungos valstybėse narėse ir Europos laisvosios prekybos asociacijos šalyse išduotus galiojančius vairuotojo pažymėjimus. 1926 metų Paryžiaus konvencijos dėl automobilių eismo, 1949 metų Ženevos konvencijos dėl kelių eismo ir 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo susitariančiųjų šalių išduoti ir šių konvencijų reikalavimus atitinkantys nacionaliniai ir tarptautiniai vairuotojo pažymėjimai Lietuvos Respublikoje galioja, jeigu jų turėtojas nėra nuolatinis Lietuvos Respublikos gyventojas, o tapus nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventoju – ne ilgiau kaip šešis mėnesius nuo nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventojų statuso įgijimo.

Taisyklėse nustatyta vairuotojo pažymėjimų išdavimo, jų skelbimo negaliojančiais, naikinimo, saugojimo ir grąžinimo tvarka (1 punktas).

Vairuotojo pažymėjimo išdavimas – AB „Regitra“ veiksmai, kurių rezultatas yra vairuotojo pažymėjimo išrašymas ir įteikimas pareiškėjui (Taisyklių 2.5 papunktis). Vairuotojo pažymėjimo keitimas – vairuotojo pažymėjimo išdavimo atvejai, kai naujas vairuotojo pažymėjimas išduodamas vietoj anksčiau turėto (Taisyklių 2.6 papunktis). Asmuo gali turėti tik vieną galiojančią vairuotojo pažymėjimą (Taisyklių 5 punktas). Naujas vairuotojo pažymėjimas išduodamas, be kita ko, kai ankstesnis vairuotojo pažymėjimas buvo prarastas (pamestas, pavogtas ir pan.) (Taisyklių 7.2 papunktis); pareiškėjas pageidauja gauti vairuotojo pažymėjimą vietoj išduoto kitoje valstybėje (Taisyklių 7.7 papunktis).

Pagal Taisyklių 13 punktą, užsienyje išduoti dokumentai turi būti teisės aktų nustatyta tvarka legalizuoti, išskyrus atvejus, kai pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis ar Europos Sąjungos teisės aktus dokumentas neturi būti legalizuotas.

Jei pareiškėjas nepateikia visų reikalingų dokumentų vairuotojo pažymėjimui gauti, nėra visų būtinų duomenų, pareiškėjas neatitinka Taisyklių 17.4.3, 17.7.2 ir 17.8.2 papunkčiuose nurodytų sąlygų ar jam yra taikomos Taisyklių 17.4.1 ir 17.7.1 papunkčiuose nurodytos priemonės, taip pat Taisyklių 39 punkte nurodytu atveju įgaliotasis darbuotojas išspausdina Prašymą ir pateikia pareiškėjui pasirašyti, per 3 darbo dienas nuo prašymo AB „Regitra“ gavimo dienos priima sprendimą

neišduoti vairuotojo pažymėjimo, įteikia šį sprendimą pareiškėjui arba ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo nurodyto sprendimo priėmimo išsiūnia sprendimą pareiškėjui paštu arba el. paštu. Pateikus Prašymą Portale, apie atsisakymo išduoti vairuotojo pažymėjimą priežastį pareiškėjas informuojamas Portalo informacinėje sistemoje (Taisyklių 23 punktas).

Užsienio valstybėse išduoti vairuotojo pažymėjimai keičiami vadovaujantis Taisyklių 8–10, 13–20, 22–24, 27–30 ir 32–33 punktų bei šio skyriaus nuostatomis (Taisyklių 34 punktas).

Trečiųjų šalių, kurios nėra 1949 metų Ženevos konvencijos dėl kelių eismo (toliau – Ženevos konvencija) ar 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo (toliau – Vienos konvencija) susitariančiosios šalys, išduoti vairuotojo pažymėjimai nekeičiami (Taisyklių 40 punktas).

Taisyklių 41 punkte nustatyta, kad kartu su trečiojoje šalyje išduotu nacionaliniu vairuotojo pažymėjimu AB „Regitra“ pateikiamas nacionalinio vairuotojo pažymėjimo vertimas į lietuvių kalbą, patvirtintas jį išvertusio vertėjo parašu, ir, jei nacionalinis vairuotojo pažymėjimas neatitinka Ženevos konvencijos 9 priedo ar Vienos konvencijos 6 priedo reikalavimų, tarptautinis vairuotojo pažymėjimas, atitinkantis Ženevos konvencijos 10 priedo ar Vienos konvencijos 7 priedo reikalavimus.

Pagal Taisyklių 42 punktą, jei trečiojoje šalyje išduoto nacionalinio ir (arba) tarptautinio vairuotojo pažymėjimo autentiškumas kelia abejonių, AB „Regitra“ per Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Konsulinį departamentą siūnia atitinkamai valstybei paklausimą dėl vairuotojo pažymėjimo autentiškumo patvirtinimo. Jei trečiosios šalies institucija informuoja, kad vairuotojo pažymėjimas nėra autentiškas, įgaliotasis darbuotojas informuoja Lietuvos policiją Taisyklių 20 punkte nustatyta tvarka. Jei nacionalinis vairuotojo pažymėjimas trečiojoje šalyje išduotas daugiau nei prieš 15 metų ir vairuotojo pažymėjimo galiojimo pabaigos data vairuotojo pažymėjime nenurodyta, AB „Regitra“ per Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Konsulinį departamentą siūnia atitinkamai trečiajai šaliai paklausimą dėl vairuotojo pažymėjimo galiojimo patvirtinimo.

Iš išdėstyto matyti, kad, jei asmuo nepateikia AB „Regitra“ visų reikalingų dokumentų vairuotojo pažymėjimui gauti, nėra visų būtinų duomenų, AB „Regitra“ per 3 darbo dienas nuo prašymo šioje bendrovėje gavimo dienos priima sprendimą neišduoti vairuotojo pažymėjimo.

Byloje esantys rašytiniai įrodymai patvirtina, jog pareiškėjas AB „Regitra“ Rytų Lietuvos klientų aptarnavimo centro Vilniaus padaliniiui pateikė 2025 m. rugsėjo 16 d. prašymą Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuriuo prašė išduoti vairuotojo pažymėjimą. Atsakovė ginčijamu Sprendimu nurodė, jog, vadovaujantis Taisyklių 23 punktu, atsisako išduoti vairuotojo pažymėjimą, nes, vadovaujantis Taisyklių 41 punktu, pareiškėjas nepateikė 1949 metų Ženevos konvencijos dėl kelių eismo 10 priedo ar 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo 7 priedo reikalavimus atitinkančio tarptautinio vairuotojo pažymėjimo.

LVAT praktikoje yra konstatuota, jog tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) VAĮ aspektu turi būti nustatyta, jei nėra besąlyginių skundžiamo individualaus administracinio akto naikavimo pagrindų, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus. Tokių aplinkybių konstatavimas (galėjo ir turėjo suprasti) įgalintų nepripažinti VAĮ reikalavimų pažeidimo arba esamus trūkumus, nepaneigiančius priimtino sprendimo esmės suvokimo, vertinti kaip neesminius, nesudarančius savarankiško ir pakankamo pagrindo ginčijamą sprendimą pripažinti neteisėtu bei jį panaikinti (LVAT 2013 m. gegužės 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A556-990/2013). Taigi, pasitaikantys teisminėje praktikoje individualaus administracinio akto turinio trūkumai savaime nesuponuoja ginčijamo sprendimo (bendrine prasme) pripažinimo visiškai neteisėtu. Būtina vertinti, kokie tai pažeidimai (LVAT 2013 m. balandžio 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A556-714/2013).

Vertinant ginčijamo AB „Regitra“ Sprendimo turinį, pažymėtina, jog sprendimas yra priimtas išnagrinėjus 2025 m. rugsėjo 16 d. pareiškėjo prašymą Nr. (*duomenys neskelbtini*), jame nurodytas faktinis pagrindas ir teisės aktų nuostatos, kuriomis vadovaujantis buvo priimtas šis sprendimas. Atkreiptinas dėmesys, jog apie tarptautinio vairuotojo pažymėjimo neatitiktį 1949 metų Ženevos

konvencijos dėl kelių eismo 10 priedo ar 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo 7 priedo reikalavimams, pareiškėjas jau žinojo (turėjo žinoti) iš AB „Regitra“ 2025 m. liepos 30 d. sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) „Dėl atsisakymo išduoti vairuotojo pažymėjimą“. Taip pat pareiškėjui tai tapo žinoma ir iš kito AB „Regitra“ 2025 m. rugsėjo 16 d. sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) „Dėl atsisakymo išduoti vairuotojo pažymėjimą“ turinio.

Pareiškėjo teigimu skunde Komisijai, jo tarptautinis vairuotojo pažymėjimas, išduotas Alžyre pagal 1968 m. Vienos konvencijos 7 priedą, o atsakovės darbuotojai žodžiu atsisakė priimti dokumentus, nurodydami, kad Alžyras yra ratifikavęs 1949 metų Ženevos konvenciją dėl kelių eismo ir todėl 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo tarptautinis pažymėjimas neatitinka. Atsakovės į bylą pateiktame AB „Regitra“ Vilniaus padalinio komandos vadovo 2026 m. sausio 10 d. tarnybiniame pranešime nurodyta, kad „Kiekvienu atveju X. X. buvo paaiškinta, kad jo turimas Alžyre išduotas tarptautinis vairuotojo pažymėjimas yra išduotas pagal 1968 m. Vienos konvenciją ir nėra tinkamas vairuotojo pažymėjimo keitimui, nes Alžyras nėra pasirašęs ir ratifikavęs šios konvencijos.“ Tai, kad pareiškėjas suprato skundžiamo Sprendimo esmę, jo priėmimo motyvus, liudija ir pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 25 d. kreipimosi į VRM turinys: „Mano šalis, Alžyras, yra prisijungusi prie 1949 m. Ženevos konvencijos, tačiau ji išduoda tik 1968 m. Vienos konvencijos tarptautinius vairuotojo pažymėjimus. Bandžiau gauti tarptautinį vairuotojo pažymėjimą pagal 1949 m. Ženevos konvenciją, tačiau man buvo pranešta, kad tai neįmanoma“. Priešingai nei pareiškėjas teigia skunde Komisijai, reikalavimas dėl tarptautinį vairuotojo pažymėjimą išduodančios šalies, kaip susitariančios šalies statuso, nustatytas pačios 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo tekste (41 straipsnio 2 dalies c punkte).

Pareiškėjo skundo duomenimis, identiško formato Alžyre išduoti vairuotojo pažymėjimai anksčiau buvo priimami ir keičiami kitų asmenų iš Alžyro atvejais. Komisija pažymi, kad aukščiau minėtas lygiateisiškumo principas (VAĮ 3 straipsnio 6 punktas), be kita ko, reiškia, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas administracinius sprendimus, turi atsižvelgti į tai, kad įstatymui visi asmenys lygūs. Administracinėje teisėje lygiateisiškumo principu siekiama užtikrinti visų subjektų, susijusių administraciniais teisiniais santykiais, lygybę prieš įstatymą. Objektivia prasme lygybė tai įstatymo nustatyta vienoda galimybė pasirinkti tam tikrą elgesio variantą ar vienodai reikalauti tam tikros pareigos vykdymo iš kitų teisinių subjektų analogiškoje situacijoje. Skunde pareiškėjas apsiribojo tik abstrakčiais teiginiais, neįvardindamas konkrečių atvejų, kai analogiškoje kaip pareiškėjo situacijoje, atsakovė būtų sprendusi kitaip. Taigi, bylos nagrinėjimo metu nebuvo nustatytos tokios situacijos, kurios savo faktinėmis aplinkybėmis būtų labai panašios į pareiškėjo, tačiau atsakovės AB „Regitra“ priimti administraciniai sprendimai būtų skirtingi.

Pareiškėjas ginčija Sprendimo teisėtumą ir tuo aspektu, kad atsakovė neatliko Taisyklių 42 punkte reglamentuotos procedūros, t. y., jei kilo abejonių dėl trečiojoje šalyje išduoto pažymėjimo autentiškumo, AB „Regitra“ privalėjo kreiptis į atitinkamos valstybės instituciją per Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Konsulinį departamentą. Šioje byloje nėra duomenų, kad atsakovės AB „Regitra“ atsakingiems darbuotojams pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 16 d. prašymo Nr. (*duomenys neskelbtini*) nagrinėjimo metu būtų kilę abejonių dėl trečiojoje šalyje išduoto nacionalinio ir (arba) tarptautinio vairuotojo pažymėjimo autentiškumo (tikrumo). Dar daugiau, tokių abejonių nenurodyta ir 2026 m. sausio 10 d. AB „Regitra“ Vilniaus padalinio komandos vadovo Tarnybiniame pranešime. Atitinkamai, Komisija neturi pagrindo spręsti, kad AB „Regitra“ būtų vykdžiusi prašymo nagrinėjimo procedūrą netinkamai ir privalėjusi per Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Konsulinį departamentą siųsti atitinkamai valstybei (Alžyriui) paklausimą dėl vairuotojo pažymėjimo autentiškumo patvirtinimo.

Skunde Komisijai pareiškėjas taip pat vertina, kad jo dokumentai buvo priimti pradėdant laikyti vairavimo egzaminus, todėl vėlesnis sprendimas atsisakyti keisti pažymėjimą pažeidžia teisėtų lūkesčių principą. Komisija pažymi, kad asmuo gali turėti teisėtų lūkesčių tik dėl teisėtai įgytų teisių ir teisėtų interesų (žr., pvz., LVAT 2013 m. vasario 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A552-288/2013). Atsakovės atsiliepimo duomenimis, pareiškėjas AB „Regitra“ 2025 m. lapkričio 25 d. pateikė prašymą Nr. (*duomenys neskelbtini*) išduoti vairuotojo pažymėjimą, nes nustatyta tvarka

išlaikė kvalifikacinius egzaminus. Minėtas prašymas buvo tenkintas ir išduotas pradedančiojo vairuotojo pažymėjimas Nr. *(duomenys neskelbtini)*.

Esant aukščiau aptartoms aplinkybėms bei įvertinus tai, kad pareiškėjas iš Sprendimo turinio suprato, kodėl atsakovė atsisakė jam išduoti vairuotojo pažymėjimą, o taip pat, vadovaujantis bendraisiais teisės principais (visų pirma – proporcingumo principu), atsižvelgiant į aukščiau nurodytą LVAT praktiką, Komisija sprendžia, jog 2025 m. rugsėjo 16 d. Sprendime esminių aplinkybių išdėstymas, dar išsamiau nedetalizavus pareiškėjo pateikto tarptautinio vairuotojo pažymėjimo neatitikties, nepaneigė priimto Sprendimo esmės suvokimo ir savaime nesudaro pagrindo panaikinti Sprendimą. Komisija daro išvadą, kad AB „Regitra“ veikė tik pagal jai nustatytą kompetenciją, Sprendime nurodė esminę faktinę aplinkybę dėl taikytinus reikalavimus atitinkančio tarptautinio vairuotojo pažymėjimo nepateikimo, būtiną ginčui aktualaus teisinio reglamentavimo taikymui, ir pareiškėjo atveju pagrįstai taikė teisės aktus, atsisakydama pareiškėjui išduoti vairuotojo pažymėjimą. Galimybė pasirinkti savo teisių ar interesų gynimo būdus bei priemones pareiškėjui nebuvo ribojama.

Teismas nėra viešojo administravimo institucija ir neatlieka viešojo administravimo atitinkamoje srityje, tik sprendžia ginčus dėl teisės. Viešojo administravimo institucijai nepriėmus teisėto sprendimo, administracinė procedūra tampa nebaigta. Teismo veikla veikti vietoje vykdomosios valdžios institucijų nebūtų suderinama su Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintu valdžių atskyrimo principu (žr., pvz., LVAT 2020 m. vasario 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-486-575/2020). Šia LVAT praktika savo veikloje vadovaujasi ir Komisija, kuri taip pat nėra viešojo administravimo institucija ir neatlieka viešojo administravimo funkcijų, todėl neįpareigoja viešojo administravimo subjekto priimti konkretaus turinio administracinį sprendimą, o gali tik įpareigoti iš naujo atlikti veiksmus, kurie pripažinti atliktais nesilaikant teisės aktų reikalavimų. Taigi, Komisija, veikdama savo kompetencijos ribose, apibrėžtose IAGNTĮ 5 straipsnyje, ir ikiteismine tvarka nagrinėdama administracinius ginčus dėl viešojo administravimo subjekto priimto administracinio sprendimo ir veiksmų (neveikimo) teisėtumo, negali atlikti veiksmų už viešojo administravimo subjektą, kaip šiuo atveju skunde Komisijos prašo pareiškėjas – priimti naują sprendimą (Komisijos pastaba: išduoti pareiškėjui vairuotojo pažymėjimą), atitinkantį teisės aktus. Kadangi atsakovės AB „Regitra“ Sprendimas pripažintas teisėtu, Komisijai neatsiranda ir pagrindas įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 16 d. prašymą Nr. *(duomenys neskelbtini)* išduoti vairuotojo pažymėjimą ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį administracinį sprendimą. Šiame Komisijos sprendime nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjo skundas dėl visų jo reikalavimų atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. X. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Inga Morkvėnienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas